

ISRAËL IN DE WOESTIJN 2

In de vorige studie heb ik u gevraagd om na te denken over de reis door de zee en de daarop volgende drie dagen. Ik hoop dat u dat wel gedaan heeft, want anders mist u misschien wel een zeer mooie inhoud en diepere betekenis. Daarom nog even terugblik.

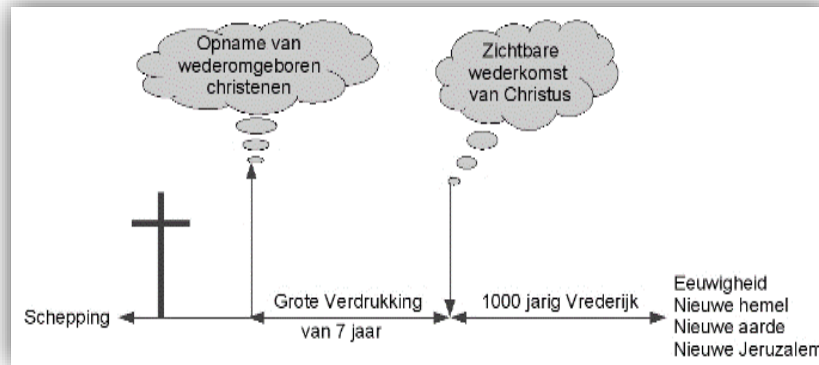
Wat is dan de bijzonderheid in deze geschiedenis, mijn beste lezer? Enkele dingen wil ik u noemen, voordat we verder gaan door de woestijn met het volk Israël. Dat zij door die zee moesten trekken, daarmee wijs ik u er op, dat dit een beeld is van de doop. Het geeft aan, dat als u gelooft, u dan door het waterbad van de doop mag. Want met Christus gestorven te zijn en met Christus opgestaan te zijn, dat is het teken en de betekenis van de doop, zoals Israël de zee in moest om in het Beloofde Land te komen - Exodus 14:22.

Daarna wordt de reis door de woestijn vervolgd. Het werd een moeilijke en zware reis, die al drie dagen na de doortocht van de zee begon met bitter water. Weg was de feestvreugde. Ook onze reis door het leven, mijn medereiziger, is niet altijd een feest. Maar wees getroost met wat we lezen in Jozua 4:19. Daar lezen we, dat na 40 jaar het volk door de Jordaan moest om het Beloofde Land binnen te gaan. Nu wordt de Jordaan in het algemeen gezien als de dood, waar de mens door moet. We lezen daar: 'Het volk nu is uit de Jordaan opgeklimmen op de 10^e. van de eerste maand.' En in vers 17 geeft Jozua het bevel: 'Klim op uit de Jordaan!'

'Klim op' staat er! Begrijpt u: de zee moesten ze in als getuigenis van Gods almacht en reddingskracht. Zo is dat ook in onze waterdoop. Maar uit de rivier de Jordaan moesten ze opklimmen - vers 17 - om het Beloofde Land in te komen. De doop (de zee) mag u doen, maar de (dood) zult u niet zien. U zult op de dag van uw overlijden of de dag, dat de Heere Jezus al de mensen, die Hij heeft gekocht en betaald van deze aarde weg zal nemen, opgenomen worden.

Nu ga ik de tekst met u lezen, die ons is gegeven in de Bijbel. Die leert ons hoe de Opname van de Gemeente zal verlopen, volgens 1 Thess. 4:16-17 (NBS). De tekst, die al vele keren is gelezen, of in de dienst is voorgelezen, ga ik met opzet uit elkaar trekken, zodat u de tekst weer als nieuw leest naar ik hoop, want de dingen kunnen zó slijten door de tijd. De teksten zeggen ons het vol-

gende: 'Want de Heere Zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achter bleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Heere tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Heere wezen.'

Ziet u, beste lezer, dat opklimmen! Niet de dood in, maar de heerlijkheid van de Heere binnengaan. Dat is ons leven en onze toekomst, dat is onze troost tijdens onze woestijnreis. Zó worden wij binnengebracht in het ons Beloofde Land. Nu staat er in Jozua 4:19 nog iets heel moois. Zij klommen op uit de Jordaan op de 10^e. dag van de eerste maand.

Het is zó mooi, mijn beste lezer, lees toch uw Bijbel goed en aandachtig, want weet u nog wat er op de 10^e. dag van de eerste maand gebeurd was in Egypte? Op die dag werd een schaap uit de kudde genomen en werd opgenomen in het huisgezin. Begrijpt u hoe mooi de overeenkomst is met de Opname van de Gemeente. Misschien wordt dat ook wel op een 10^e. dag, maar gelukkig weten wij dat niet en dat hoeft ook niet, maar het kan wel iedere dag zo ver zijn, dat Hij het doet.

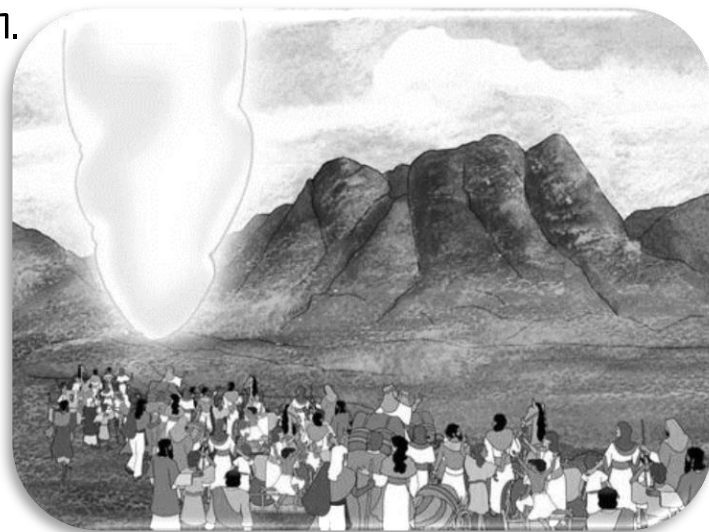
We reizen weer verder, maar we komen nog niet aan de 50^e. dag toe, zoals ik de vorige keer beloofd heb. We moeten dan teveel overslaan en dat zou jammer zijn. Het volk had weer water daar bij de waterbron Mara, nadat Mozes het bittere water zoet gemaakt had door er een stuk hout in te gooien. Water in de woestijn is een grote noodzaak. Zonder water is het onmogelijk daar te leven voor de mens en voor de dieren. Water is leven.

In zo'n landschap, zoals in een woestijn, is het zoeken naar water niet zo moeilijk. Kijk maar eens om u heen en als u dan iets van gras, bomen of struiken ziet, dan weet u zeker, dat daar water in de grond zit. Zo was het ook op hun

reis. Ze komen aan in de plaats Elim, daar waren 12 waterbronnen en 70 palmbomen.

Ze zullen wel bij zichzelf gedacht hebben: 'Het wordt steeds beter. Hoewel, eigenlijk gaan we wel de verkeerde kant op hoor, Mozes'. Om uit Elim te vertrekken zullen ze niet zoveel animo voor gehad hebben. Het was daar prima, volop water en schaduw. Ze hadden ook nog steeds eten, dat ze uit Egypte hadden meegenomen. Maar toch! Nog steeds was er diep in hen opstandigheid en ontevredenheid. Het zijn twee stemmingen, die bij een mens zijn rust en geluk kunnen vergiftigen.

Verder moesten ze, en dat niet zozeer, omdat Mozes dat wilde. Nee, omdat de wolkkolom verder trok. Hij ging hen voor en wees hen de weg. Zeker Mozes gaf het bevel, maar de Heere wilde het. Gehoorzamen was niet hun sterkste punt, dat moesten ze nog leren. Mozes wel, maar zij? Nee hoor, wat wil je nou nog meer? Er was genoeg water en schaduw. Hoewel de schaduw waarschijnlijk maar voor een deel van het volk was. Want 70 palmbomen geven geen schaduw aan zo'n 3 miljoen mensen en hun vee. Nee, dan kunnen ze beter maar gaan, want die wolkkolom, die gaf hun overdag schaduw en 's nachts warmte en dat was voor iedereen.

We moeten begrijpen, dat die keus dus eigenlijk niet zo moeilijk hoefde te zijn, omdat het in die woestijn midden op de dag wel 40 graden heet wordt en het 's nachts enkele graden vriest. Dan is volgen van de wolkkolom toch het beste. De Heere volgen is altijd het beste hoor, mijn lezer. Dat moet u zeker doen, wanneer u uw oude leven hebt afgelegd en het nieuwe leven hebt ontvangen. Hem volgen is de juiste en enige weg, die u zal brengen in het Vaderhuis.

Het is niet de gemakkelijkste weg, ook niet de kortste weg, maar wel de enige weg. Dat is voor ons de Heere Jezus, omdat Hij heeft gezegd - en dat staat in het testament, dat Hij ons heeft nagelaten: 'Ik ben de weg... en niemand komt tot de Vader dan DOOR MIJ!'

Het volk Israël moest naar het hun Beloofde Land. Die beschermende wolk en vuurkolom, wat al een prachtig beeld is van de Heere Jezus, zal hen er naartoe brengen. Dan moeten ze echter wel onder die wolk blijven en geen eigen gekozen wegen gaan. Dat geldt trouwens ook voor ons.

Nog één opmerking wil ik maken, voordat we met het volk Elim gaan verlaten. Over het volgen van de Heere Jezus. Je kunt namelijk de Heere Jezus volgen, omdat het moet, ook omdat u Hem volgen mag, maar ook omdat u Hem volgen wilt uit liefde. Wat is bij u het geval, mijn lezer? Het gaat namelijk niet om één van de drie, maar het gaat ten diepste om alle drie! Als ze vertrekken uit Elim, gaan ze naar de woestijn Sin. Nog dieper de woestijn in naar het zuiden en komen ze dicht bij de onderste punt aan van wat wij noemen: de Sinaïwoestijn. Daar hebben ze weer een verblijfplaats en het werk begint weer.

De tenten moeten weer worden opgezet. De vrouwen gaan weer brood bakken van meel, dat is meegenomen uit Egypte en ieder zal weer bezig zijn met de taak, die ze hebben op de reis. Denk nu maar niet aan kamperen, wat wij nu kennen door onze vakanties. Nee, dat moet u niet doen, want dan zit u er volkomen naast. Zij hadden niet van die lichtgewicht tenten, die eenvoudig op te zetten zijn. Nee, de kleden waren van geitenhaar geweven en de stokken waren stokken van hout.

Ze zijn daar nog maar kort en dan begint het gemor al weer. Voor de eerste keer lezen we, dat niet alleen Mozes klappen krijgt, maar nu wordt ook Aäron er bij genoemd, de drie jaar oudere broer van Mozes - Exodus 16:6. Nu begint de toestand helemaal kritiek te worden voor het volk. Het meel en het water raken op. Ze beginnen al weer te morren. Het staat er zo netjes vertaald in onze Bijbel. Maar wat hier met dat woord wordt bedoeld, is, dat het volk vol zit met wrok, ontevredenheid, boosheid en vijandigheid ten opzichte van de leiders en de autoriteit, waarmee God hen heeft bekleed.

Weer gaan ze de zelfde dingen roepen als al eerder: 'We hebben geen water, we hebben geen brood, we hebben geen vlees. Het was in Egypte veel beter, wat hebben jullie ons aangedaan. Wat verbeelden jullie je wel!' Wat doet Mozes nu? Hij doet het enige goede. Hij gaat het probleem aan de Heere voorleggen en vraagt: 'Wat moet ik doen, Heere?'

Opnieuw vraag ik u, mijn beste lezer, om heel aandachtig uw Bijbel te lezen. Want wat staat er zo terloops in Exodus 16:1? Daar wordt ons gemeld, dat ze daar aankomen op de 15e. dag na hun vertrek uit Egypte. Precies één maand na die wondervolle uittocht dus. Weet u nog wel, die nacht van de uittocht en het eten van het geslachte lam en het passeren van de verderfengel? Wat een ongekennd wonder hebben ze toen meegemaakt. Wat hadden ze het daar in Egypte slecht. Slavenwerk moesten ze doen onder erbarmelijke omstandigheden in de steenbakkerijen van de farao.

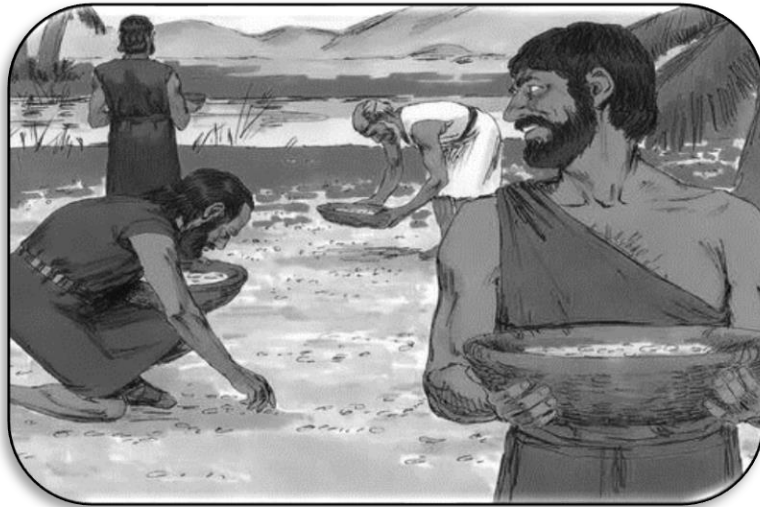
Nu één maand later echter lijkt het wel, of ze dat alweer vergeten zijn. Sterker nog, ze gaan zelfs roepen, dat ze het daar in Egypte beter hadden onder de tirannie van de inmiddels verdronken Farao, die hoogmoedige Jodenhater. Wat vergeten we toch snel de zegeningen, als het in ons leven anders gaat dan dat wij wensen. Die Farao was een ongekennde wreedaard. De naam 'Farao' is niet een persoonsnaam, het is ook geen titel, maar een aanduiding. Die naam betekent: 'Hij uit het grote huis', of 'Hij die in het grote huis woont'.

Bekend is, dat Farao's in een schitterend mooi wit huis woonden. Het was gemaakt van witte steen en wit marmer en het had een ongekennde schoonheid en weelde. Als je daar in woonde, dan was je Farao. Dus: 'Hij, die in het grote huis woont' of 'Hij, die in het witte huis woont'. Mijn beste lezer deze geaardheid kennen we nog wel toch? Denk maar aan 'Het Witte Huis' in Amerika of aan de paleizen van koningen en koninginnen, een paleis met 100 of nog meer kamers! Waarom toch? Wel, het is machtsvertoon en ingebeelde verhevenheid boven het volk. Met zo iemand hadden ze kennism gemaakt en hoe? Maar ze zijn het kennelijk weer vergeten.

De Heere kent de situatie van het volk. Dan gaat de Heere spreken. Nergens kan ik lezen, dat Mozes gebeden heeft of om hulp gevraagd heeft, maar Hij gaat spreken. Ik vind dat zo troostvol, mijn lezer, want hier uit blijkt, dat de Heere al-

les weet, ook al hebben wij er niet om gebeden. Hij doet toch met ons wat het beste voor ons is en wat naar Zijn wil is. Hij wil wel gebeden zijn hoor! Maar Hij doet toch wat goed voor ons is en wat naar Zijn raad is.

Zo ook hier in de woestijn met dat moeilijke volk, Zijn uitverkoren volk, het nageslacht van Zijn vriend Abraham. Dan zegt de Heere in Exodus 16:4-5: 'Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen; dan zal het volk uitgaan en verzamelen zoveel als er voor elke dag nodig is, opdat Ik het op de proef stelle, of het al dan niet op mij vertrouwt. En als zij op de zesde dag bereiden wat zij hebben verzameld, dan zal dat dubbel zoveel zijn, als wat zij op andere dagen verzamelen.'

Let er vooral op, dat hier voor de allereerste keer de Heere één dag afzonderd, waarin Hij in alles zou voorzien. Ja, we weten, dat de Heere op de zevende scheppingsdag rustte. Dat weten wij uit Genesis 2, maar nog niet eerder was deze dag aan de mensen gegeven. Het was een genadedag, een teken, dat het volk leefde in genade. De Heere gaf met deze dag aan: 'Ik zorg voor jullie, rust maar één dag per week.'

Maar al snel werd het voor sommigen een dag van niet(s) mogen in plaats van een dag niet hoeven. Later in de geschiedenis als de Heere lichamelijk bij Zijn volk is gekomen, zegt Hij aan het einde van Zijn tijd: 'Ik heb jullie bijeen willen vergaderen als een hen zijn kuikens.' De bekendste uitleg, die ons ook bekend is, maar de betekenis van die woorden zijn veel breder, mijn lezer. Hij bedoelt ook te zeggen: 'Ik heb jullie rust en vrede willen brengen, zoals een moederdier dat geeft aan haar jongen. Ik heb voor jullie in alles willen voorzien, maar...'

In Hebreëen 4 lezen we, dat de Heere zegt van dat volk: 'Nooit zullen zij tot de rust ingaan!' En wat heeft het Christendom met die dag gedaan? In de eerste

plaats hebben ze de rustdag één dag verschoven naar de eerste dag van de week. Vervolgens is hij verworden tot een dag, waarop weinig mag en godsdienst moet. Mijn beste lezer, de sabbat is niet voor ons heidenen. Hij is aan het volk Israël gegeven. Voor ons zijn alle dagen gelijk, schrijft Paulus in Romeinen 14:5. Waarom? Omdat wij niet onder de wet zijn, maar onder de genade.

Hier in de woestijn was het volk nog steeds onder de genade. De wet met de 10 geboden was er nog niet. De wet echter, die aan heel de mensheid werd gegeven in Genesis 9 waren ze misschien al weer vergeten. Nergens kunnen we lezen, dat de Bijbelpersonen zoals Adam en alle daar op volgende aartsvaders, de rustdag hadden of hielden.

Paulus wijst ons er op in Galaten 3:17, dat de wet pas gekomen is, 430 jaar nadat Abraham van de Heere hoorde, dat zijn nageslacht 400 jaar in een vreemd en vijandig land zouden gaan wonen. Er was voor het volk nog niet eerder een speciale wet, behalve de wet, die aan Noach gegeven was. Hier in onze geschiedenis komt er een bepaling, die wij later 'sabbat' zijn gaan noemen, de zevende dag van de week. Een rustdag dus: geen werken, geen zorgen!

Zo'n speciale dag gaf de Heere aan het volk op die bijzondere ochtend van de 14e. dag van de tweede maand na hun uittocht om die in gehoorzaamheid op te volgen en te houden. Geen werk: maar rust! Mijn beste lezer, dit hier is de geboortedag van de sabbat voor het Joodse volk, beter gezegd voor het volk Israël. Het was ongekend nieuw. Waarom deed de Heere dat? We kunnen het lezen in vers 4. Daar staat namelijk, dat de Heere hen daarmee op de proef wilde stellen of zij Hem wel zouden gehoorzamen. Wat was dat middel? De Heere zou eer het avond zou worden vlees te eten geven en de volgende ochtend zou er brood uit de hemel regenen.

Hier zullen we in het volgende hoofdstuk verder mee gaan. Op één ding wil ik u nu nog wijzen - en daar ben ik weer: 'Lees aandachtig Gods woord!' Er staat niet regenen: 'Er staat de Heere zal brood uit de hemel laten regenen.'